

Mom. 2. Kan den, som lagfart eller inteckning söker, ej genast förete bevis att afgäld å den afsöndrade jorden eller lägenheten blifvit af Konungens Befallningshafvande fastställd, förfares med sådan ansökning, såsom i 1 Kap. häröfvan sägs.

Öfriga mom. tecknade under N:o 3 och 4 bibehållas.
19 § (i nya förordningen 13:de §.)

Mom. 1. Är af jord, som till afsöndring efter förra författningar, tillåten varit, större andel, än som svarar emot en tiondedel eller, der jorden är af säteri, rå och rörs eller insockne natur, en femtedel af hemmanets egovidd för alltid afsöndrad utan behörigt tillstånd, och vill innehafvaren, då klander derå af vederbörande väckes, hela den jord behålla emot åtagande af andel i mantal och ränta, i förhållande till hemmanets egovidd, hafve der rätt till.

Mom. 2, 3 och 4 bibehållas.

20 § (i nya förordningen 14:de §.)

Mom. 1. Tvister angående afsöndring af jord eller lägenhet från hemman, ehvad de äro af krono, skatte eller frälse natur, skola vid allmän underrätt upptagas och i den för tvistemål stadgade ordning fullföljas.

Mom. 2 bibehålles med förändring af §§:nes nummer.

För Stora Kopparbergs Län gälle hvad derom finnes särskildt stadgadt.

Stockholm den 23 Januari 1867.

B. W. Hessle.

N:o 13.

Af Herr Hessle: Angående upphäfvande af 5:te § 1 Kap. i Skiftesstadgan af den 4 Maj 1827.

I sammanhang med och såsom följd af min motion angående upphäfvande af Kongl. Förordningen den 6 Augusti 1864 om hemmans klyfning och

afsöndring af jord från hemman, får jag härmed hemställa, att 5:te § af 1 Kap. i Kongl. Skiftesstadgan den 4 Maj 1827 måtte upphävas.

Obilligheten att neka egare af mindre hemmanslott att få sina egor i samfäldt skifteslag i skifte sammandragna eller så bekvämligt utlagda, som belägenheten medgifver, är så uppenbar, att något bevis derä ej torde erfordras att framlägga.

Stockholm den 23 Januari 1867.

B. W. Hessle.

N:o 14.

Af Herr Hessle: Angående åtskilliga stadganden i fråga om afsöndring af jord under full eganderätt.

I sammanhang med den motion, jag gjort om förändring af Kongl. Förordningen den 6 Augusti 1864 angående hemmans klyfning och afsöndring, får jag härmed hemställa, det stadgas måtte, att alla de afsöndringar af jord under full eganderätt för all tid, som skett efter Kongl. Förordningen den 19 December 1827 och intill den tid, då en ny förordning om hemmansklyfning och afsöndring träder i verksamhet, måtte på Kronans bekostnad äsättas mantal i förhållande till stamhemmanets mantal, hvilket i samma förhållande komme att minskas, dock utan att afgälden, som å afsöndrad lägenhet i behörig ordning lagd blifvit, såmedelst skulle höjas eller förändras.

Desslikes hemställer jag, att innehafvare af afsöndrade lägenheter, derå lagfart och fasta meddelats, utan att afgäld å dem blifvit i den ordning författningarne innehålla, fastställd, måtte föreläggas, att, inom ett år efter utfärdandet af förordning häröf, hafva utverkat behörig skattläggning, vid äfventyr, att, om det försummas, den genom öfverlåtelsen vunna rätten ej blifver gällande emot annan, än den, som personligen förbunden är.

Stockholm den 23 Januari 1867.

B. W. Hessle.
